

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ **pentru completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul** **sănătății**

Luând în considerare că sistemul medical militar implementează politicile naționale de sănătate în Ministerul Apărării Naționale, fundamentate de legislația națională, la nivel strategic, operativ și tactic, în corelație cu standardele și procedurile medicale specifice NATO și UE,

ținând cont de faptul că sistemul medical militar este complet integrat în sistemul național de sănătate guvernat, în cea mai mare parte, de cadrul de reglementare al sistemului de asigurări de sănătate și că acest fapt influențează constituirea de capacități medicale operaționale prin restricții de tip administrativ, de competențe ale personalului medical militar, de validare și acreditare a formațiunilor medicale de tratament, de organizare și finanțare,

întrucât actul medical executat în condiții operaționale, sub acțiunea factorilor de mediu, în diferite forme de teren, cu grad ridicat de risc rezultat din desfășurarea acțiunilor militare, implică anumite particularități care îl diferențiază față de actul medical pe timp de pace: structura populațională căreia i se adresează determinată de specificul misiunilor militare, cazuistică, gradul de accesibilitate la investigații și tratament de specialitate și posibilitățile de evacuare medicală,

având în vedere condițiile speciale de acordare a ajutorului medical în mediu ostil și auster, patologia specifică bazată pe traumă și necesitatea aplicării manevrelor de salvare a vieții, cât mai repede, în prespital la pacienți multipli, în condițiile în care ajutorul medical calificat și mijloacele de evacuare medicală specializată sunt greu accesibile sau neaccesibile,

pentru asigurarea dreptului la asistență medicală adecvată și creșterea șanselor de supraviețuire ale militarilor răniți și bolnavi, pe timpul misiunilor specifice Ministerului Apărării Naționale,

ținând cont că operațiile multinaționale implică utilizarea capacităților medicale naționale în comun, conform doctrinelor și politicilor de apărare comune UE/NATO, inclusiv a formațiunilor medicale multinaționale, pe principiul modularității și a națiunii lider,

în considerarea faptului că structurile medicale operaționale trebuie să fie adaptate acestor particularități în ceea ce privește structura, dotarea, mobilitatea, pregătirea și certificarea personalului medical și nemedical militar,

luând în considerare faptul că asistența medicală operațională în Armata României trebuie să fie compatibilă, interoperabilă și complementară cu sistemul medical de urgență național,

dat fiind faptul că, pentru a răspunde cerințelor misiunii, personalul medico-sanitar și nemedical militar implicat în salvarea, evacuarea și tratamentul răniților și bolnavilor pe timpul misiunilor/acțiunilor militare trebuie să dobândească pe parcursul programelor de instruire competențe specifice medicinei operaționale în concordanță cu standardele NATO și recunoscute la nivel național în baza legislației în vigoare,

întrucât lipsa prevederilor legale care să reglementeze domeniul asistenței medicale operaționale creează o vulnerabilitate majoră pentru suficiența sprijinului medical pe timpul acțiunilor militare sau pentru îndeplinirea obligațiilor asumate în cadrul NATO în contextul geostrategic actual și că aceste elemente vizează un interes public și constituie o situație extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată și impun adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență, pentru reglementarea măsurilor necesare garantării siguranței personale a unor categorii de persoane afectate de acțiunile militare pe timp de pace, în caz de agresiune armată, la instituirea stării de asediu și la declararea stării de război,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. – Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 652 din 28 august 2015, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La articolul 6 litera h), după punctul 10 se introduce un punct nou, punctul 11, cu următorul cuprins:

„11. servicii de medicină operațională.”

2. După articolul 32, se introduce un articol nou, articolul 32¹, cu următorul cuprins:

„Art. 32¹. – Asistența medicală operațională se asigură de formațiunile medicale de tratament și de evacuare medicală specifice medicinei operaționale, înființate și organizate în acest scop de către Ministerul Apărării Naționale.”

4. La articolul 164, după alineatul (2) se introduce un alineat nou, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Unitățile sanitare cu paturi din subordinea ministerelor și instituțiilor din sistemul național de apărare, ordine publică și siguranță națională, din numărul de paturi aprobat prin organigramă, alocă paturi destinate pentru situațiile de boală și accidente cauzate în timpul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu, prin ordin al conducătorilor ministerelor și instituțiilor respective.”

5. După titlul XXI se introduce un nou titlu, titlul XXII, cu următorul cuprins:

„TITLUL XXII

Asistența medicală operațională

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 945. – (1) Obiectul prezentului titlu îl constituie reglementarea domeniului asistenței medicale operaționale, asigurată prin serviciile de medicină operațională organizate la nivelul Ministerului Apărării Naționale.

Art. 946. – (1) Domeniul asistenței medicale operaționale este reprezentat de serviciile de protecție medicală a forței armate, de serviciile de evaluare, tratament și evacuare medicală, de asistență medicală de hemotransfuziologie furnizate de personalul medico-sanitar militar și auxiliar sanitar militar din Ministerul Apărării Naționale, în scopul prezervării stării de sănătate, protejării și salvării vieții personalului militar și civil propriu, precum și cel al forțelor participante din cadrul țărilor partenere, care participă, pe teritoriul național și în afara acestuia, la acțiuni militare pe timpul executării misiunilor, acțiunilor militare și exercițiilor naționale/multinaționale pe timp de pace, în caz de agresiune armată, la instituirea stării de asediu și la declararea stării de război.

(2) Asistența medicală umanitară presupune asigurarea serviciilor de asistență medicală operațională și de transport medical și se acordă de personalul Ministerului Apărării Naționale în colaborare cu structurile Departamentului pentru Situații de Urgență din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, conform prevederilor legale în vigoare.

(3) La solicitarea Ministerului Apărării Naționale, Departamentul pentru Situații de Urgență din cadrul Ministerului Afacerilor Interne poate acorda sprijin în pregătirea, participarea la exerciții de instruire specifice militare sau acordarea asistenței medicale de urgență în acțiuni militare naționale / internaționale.

Art. 947. – Obiectivele asistenței medicale operaționale sunt:

- a) protecția medicală a forței armate;
- b) triajul, salvarea și evacuarea rapidă a bolnavilor și răniților;
- c) stabilirea diagnosticului și efectuarea tratamentului în vederea protejării și menținerii funcțiilor vitale/integrității corporale sau îmbunătățirii stării de sănătate a răniților și bolnavilor pe timpul acțiunilor militare;
- d) reabilitarea medicală și recuperarea militarilor și a civililor răniți, pe timpul acțiunilor militare.

Art. 948. – În înțelesul prezentului titlu, termenii și noțiunile folosite au următoarea semnificație:

a) protecția medicală a forței armate reprezintă totalitatea serviciilor medicale de salvare a vieții militarilor din structurile Ministerului Apărării Naționale și minimizare a numărului răniților și bolnavilor prin activități de verificare și evidență a stării de sănătate, de prevenire a îmbolnăvirilor, de identificare a riscurilor pentru sănătate și a măsurilor pentru contracararea acestora, de intervenție medicală și aplicare a măsurilor și contramăsurilor medicale pentru combaterea efectelor îmbolnăvirilor în masă, inclusiv în situații provocate de agenți chimici, biologici, radiologici și nucleari rezultați accidental sau utilizați ca arme;

b) sanitar – specialitate militară, absolvent al unor forme de pregătire în domeniul medical cu sau fără drept de practică medicală;

c) militar salvator – militar care a urmat cursuri de formare în acordarea primului ajutor și care are în dotare echipamentele specifice acestui scop;

d) formațiuni medicale de tratament - structuri sanitare fixe sau mobile din structura organizatorică a Ministerului Apărării Naționale, prin care se furnizează serviciile de asistență medicală operațională;

e) formațiunile de evacuare medicală - structuri specializate pentru transportul medical care au la dispoziție mijloace de transport specializate sau nespecializate;

f) evacuarea medicală - procesul de transport al personalului militar sau al civililor răniți sau bolnavi, pe timpul acțiunilor militare, sub supraveghere și îngrijire medicală continuă, atât către formațiunile medicale de tratament, cât și între formațiunile medicale de tratament ;

g) mijloc tactic de evacuare medicală - vehicul de transport terestru, aerian, naval cu protecție balistică și chimic-bacteriologic-radiologic nuclear, denumit în continuare CBRN, dotat cu dispozitive și aparatură medicală specifică și încadrat cu personal medico-sanitar specializat destinat transportului medical de pe câmpul de luptă.

Art. 949. – Principiile privind asistența medicală operațională sunt:

a) respectarea normelor dreptului internațional umanitar;

b) compatibilitatea sistemului medical;

c) interoperabilitatea sprijinului medical cu sistemul civil și cu sistemele din cadrul Alianței NATO/UE.

Art. 950. – Asistența medicală operațională furnizată de personalul medico-sanitar militar și auxiliar sanitar militar din structurile Ministerului Apărării Naționale are ca scop aplicarea actului medical de cea mai înaltă calitate în condițiile specifice mediului operațional caracterizat prin riscul reprezentat de acțiunile continue ale inamicilor, insuficiența resurselor medicale, accesul limitat la mijloacele de diagnostic și tratament, austeritate, condiții de mediu extreme, și prin caracteristicile populației la risc reprezentate de regulă de persoane tinere sănătoase care dezvoltă patologie particulară prin boli acute, fulminante și patologie traumatică rar întâlnită pe timp de pace.

Art. 951. – Asistența medicală operațională se realizează pe trei niveluri:

a) tactic, caracterizat prin triaj, măsuri de prim ajutor și evacuare ce au la bază proceduri și mijloace standardizate și aplicate de către personalul ce își desfășoară activitatea în formațiuni medicale de tratament mobile și de evacuare medicală. La acest nivel se aplică în special proceduri de salvare a vieții în câmpul tactic, proceduri de chirurgie resuscitativă și de control al traumei, pregătirea rănitului pentru evacuare și evacuarea medicală propriu-zisă;

b) operativ, caracterizat prin consolidarea măsurilor de control al traumei, de continuare a procedurilor chirurgicale sau medicale, de intervenție în focar epidemiologic și evacuare medicală ce au la bază proceduri și mijloace standardizate și aplicate de către personalul ce își desfășoară activitatea în formațiuni medicale de tratament multidisciplinare mobile, de evacuare medicală și formațiuni medicale specializate pentru intervenție în focar în situații epidemiologice speciale;

c) strategic, caracterizat prin servicii de asistență medicală complexe și complete furnizate prin formațiuni medicale de tratament fixe incluzând toate specialitățile medicale și chirurgicale până la recuperare, prin laboratoare biologice de importanță strategică și prin mijloace de evacuare medicală strategică. La acest nivel se stabilesc modalitățile și limitele cooperării civil-militare în cadrul sprijinului medical operațional.

CAPITOLUL II

Personalul medico-sanitar militar și auxiliar sanitar militar

Art. 952. – Personalul medico-sanitar militar este reprezentat de cadre militare active, soldați și gradați profesioniști absolvenți ai unei forme de învățământ superior sau postliceal, militar sau civil în domeniul medical și farmaceutic acreditat, cu drept de liberă practică medicală, care deține competențe în asistența medicală operațională.

Art. 953. – (1) Personalul auxiliar sanitar militar este reprezentat de cadre militare active, soldați și gradați profesioniști fără drept de liberă practică medicală, instruit și certificat cu competențe specifice în domeniul medicinei operaționale să aplice manevre de prim ajutor, de nursing, administrare de medicamente pe timpul misiunilor și acțiunilor militare la care participă forțele armate și să aplice procedurile privind manipularea răniților pe timpul evacuării rapide în condițiile mediului operațional.

(2) Din categoria personalului auxiliar sanitar militar fac parte sanitarul fără drept de liberă practică medicală, militarul salvator și conducătorul mijlocului tactic de evacuare medicală.

Art. 954. – În procesul de furnizare de servicii medicale operaționale, personalul medico-sanitar militar și auxiliar sanitar militar colaborează între ei și/sau cu personal din cadrul altor structuri sanitare civile/militare NATO/UE, cu respectarea specificului specialității și cu obligativitatea transmiterii reciproce a datelor relevante cu privire la starea rănitului sau bolnavului.

Art. 955. – Personalul medico-sanitar militar și auxiliar sanitar militar din structurile Ministerului Apărării Naționale are obligația de a:

- a) pune în aplicare a măsurilor de protecție medicală a forței armate;
- b) aplica procedurile și mijloacele standardizate de salvare a vieții în câmpul tactic, de chirurgie resuscitativă și de control al traumei, de continuare a procedurilor chirurgicale sau medicale și de pregătire a rănitului pentru evacuare și evacuarea medicală rapidă a bolnavilor și răniților din zona de desfășurare a acțiunilor militare;
- c) stabili diagnosticul și a efectua tratamentul în vederea protejării și menținerii funcțiilor vitale/integrității corporale sau îmbunătățirii stării de sănătate a răniților și bolnavilor pe timpul acțiunilor militare;
- d) aplica măsurile de reabilitare medicală și recuperare a militarului rănit;
- e) participa la realizarea sprijinului medical în acțiuni militare multinaționale;
- f) supraveghea și ține evidența stării de sănătate a militarilor;
- g) aplica măsurile de igienă, dezinsecție, dezinsecție și deratizare periodică;
- h) vaccina și a respecta profilaxia specifică impusă de riscurile din zona de conflict sau din zona acțiunilor militare;
- i) respecta regulile de etică și deontologie profesională;
- j) respecta confidențialitatea datelor medicale.

Art. 956. – Pentru dobândirea competențelor specifice medicinei operaționale, personalul medico-sanitar militar și auxiliar sanitar militar urmează programe de formare profesională în instituțiile de învățământ și în centrele de formare specializate aflate în structura Ministerului Apărării Naționale și/sau în alte centre de formare autorizate și acreditate aflate în structura instituțiilor publice naționale și internaționale, cu recunoașterea națională a competențelor dobândite numai după susținerea examenului de echivalare a acestora.

Art. 957. – (1) Competențele specifice medicinei operaționale pentru personalul medico-sanitar militar și auxiliar sanitar militar sunt reglementate, în concordanță cu standardele NATO, prin ordin comun al ministrului apărării naționale și al ministrului sănătății.

(2) Curricula de pregătire, procedura de obținere și certificare a competențelor menționate la alin. (1) și procedura de acreditare a instituțiilor care organizează programele de formare profesională în asistența medicală operațională sunt stabilite prin ordin comun al ministrului sănătății și al ministrului apărării naționale.

(3) Necesarul de competențe specifice pentru fiecare categorie de personal este stabilit prin norme interne aprobate prin ordin al ministrului apărării naționale.

Art. 958. – Încadrarea personalului medico-sanitar militar și auxiliar sanitar militar în structurile de asistență medicală operațională se face în baza normelor metodologice specifice

Ministerului Apărării Naționale, aprobate prin ordin al ministrului apărării naționale, cu avizul Ministerului Sănătății.

Art. 959. – Personalul Ministerului Apărării Naționale, cu drept de practică medicală, aflat în misiune are dreptul să aplice manevre de prim ajutor calificat, utilizând competențele specifice de medicină operațională dobândite în cadrul sistemului de instruire propriu al Ministerului Apărării Naționale.

Art. 960. – Pentru orice acțiune de prim ajutor și de evacuare medicală îndeplinită cu bună credință, în baza cerințelor funcției și a misiunii, exclusiv pe timpul misiunilor specifice Ministerului Apărării Naționale, cu respectarea limitelor competențelor dobândite în cadrul sistemului medical operațional și a procedurilor stabilite în condițiile prezentului titlu, personalul auxiliar sanitar militar, nu răspunde penal sau civil.

CAPITOLUL III

Structurile de medicină operațională

Art. 961. – Asistența medicală operațională se desfășoară în formațiunile medicale de tratament și evacuare medicală specifice structurilor militare ale căror capabilități corespund Codului de capabilități NATO.

Art. 962. – (1) Formațiunile medicale de tratament destinate asigurării asistenței medicale operaționale sunt înființate în cadrul unităților militare ale Ministerului Apărării Naționale.

(2) Formațiunile medicale de tratament sunt clasificate în:

a) formațiunile medicale de tratament nivel ROL 1, mobile, care includ, dar nu se limitează la triaj, îngrijire de urgență prespitalicească și diagnosticare;

b) formațiunile medicale de tratament nivel ROL 2, mobile, capabile să efectueze intervenții chirurgicale de urgență și resuscitativă, în vederea stabilizării pacientului traumatizat, suplimentar activităților de recepție, triaj, resuscitare și tratament al șocului, care se execută la un nivel superior celor de la nivelul formațiunilor ROL 1;

c) formațiunile medicale de tratament nivel ROL 3, fixe și mobile, care asigură servicii de asistență medicală de specialitate, are în componență toate capabilitățile unei formațiuni medicale de tratament nivel ROL 2 și poate executa intervenții chirurgicale de specialitate în funcție de specificul misiunii;

d) formațiunile medicale de tratament nivel ROL 4, fixe, care oferă întregul spectru de capabilități ale asistenței medicale curative supraspecializate și asistență medicală de recuperare, implant și transplant.

(3) Structura și nivelul de competență a serviciilor de asistență medicală operațională sunt stabilite, în concordanță cu standardele NATO, prin ordin comun al ministrului sănătății și al ministrului apărării naționale.

(4) Formațiunile medicale de tratament se autorizează de către Direcția medicală a Ministerului Apărării Naționale, conform prezentei legi.

(5) Procedura de evaluare în vederea autorizării formațiunilor medicale de tratament prevăzute la alin. (1) se reglementează prin ordin al ministrului apărării naționale, cu avizul Ministerului Sănătății.

Art. 963. – (1) Evacuarea medicală cu mijloc de transport nespecializat se realizează cu orice tip de vehicul de transport terestru, aerian, naval cu protecție balistică sau cu ambulanță de tip A din dotarea unității militare, având drept scop evacuarea rapidă a răniților de pe câmpul de luptă până în zona sigură de preluare de către un echipaj medical de urgență și evacuare sau până la cea mai apropiată formațiune medicală de tratament.

(2) Evacuarea medicală cu mijloc de transport nespecializat este asistată de sanitarul fără drept de liberă practică medicală sau de militarul salvator, cu competențe în medicina operațională.

(3) Formațiunile de evacuare medicală, care au în structură mijloace de transport specializat, sunt structuri înființate pe lângă formațiunile medicale de tratament.

(4) Transportul medical specializat se realizează cu mijloace de transport adaptate mediului operațional, dotate cu medicamente, echipamente și materiale sanitare, alcătuite din echipaje medicale aparținând Ministerului Apărării Naționale cu pregătire în medicina operațională, conform prezentei legi.

(5) Mijloacele de transport specializat sunt:

- a) ambulanțe tip B sau C;
- b) elicoptere și avioane medicale;
- c) trenuri medicale;
- d) nave medicale;
- e) mijloace tactice de evacuare medicală.

(6) La nevoie, transportul se poate realiza cu sprijinul echipajelor din cadrul SMURD cu utilizarea autospecialelor proprii sau la bordul mijloacelor de transport medical specializate ale Ministerului Apărării Naționale.

(7) Formațiunile de evacuare medicală se autorizează de către Direcția medicală a Ministerului Apărării Naționale, conform prezentei legi.

(8) Procedura de evaluare în vederea autorizării formațiunilor de evacuare medicală se aprobă prin ordin al ministrului apărării naționale, cu avizul Ministerului Sănătății.

CAPITOLUL IV

Servicii furnizate în cadrul asistenței medicale operaționale

Art. 964. – (1) În cadrul asistenței medicale operaționale, sunt furnizate următoarele servicii medicale personalului militar:

- a) servicii de supraveghere și evidență a stării de sănătate;
- b) servicii de recunoaștere sanitară și supraveghere epidemiologică;
- c) servicii de medicină preventivă și de limitare a efectelor epidemiilor;
- d) servicii de prim ajutor pe câmpul de luptă, salvare și evacuare;
- e) servicii de asistență medico-chirurgicală de urgență, de control al traumei, de resuscitare, stabilizare și pregătire pentru evacuare;
- f) servicii de evacuare medicală cu mijloace de transport specializate sau nespecializate;
- g) servicii de asistență medicală dentară pentru afecțiuni acute;
- h) servicii de asistență medicală primară pentru afecțiuni acute, subacute și acutizări ale unor boli cronice preexistente care nu necesită evacuare și spitalizare;
- i) servicii de asistență medicală spitalicească;
- j) servicii de recuperare și reabilitare medicală.

(2) Pe timpul executării misiunilor, operațiilor și exercițiilor naționale/multinaționale pe timp de pace, în caz de agresiune armată, la instituirea stării de asediu și la declararea stării de război, personalului civil aflat în raionul de desfășurare a acțiunilor militare în cadrul asistenței medicale operaționale sunt furnizate următoarele servicii medicale:

- a) servicii de medicină preventivă și de limitare a efectelor epidemiilor;
- b) servicii de prim ajutor pe câmpul de luptă, salvare și evacuare;
- c) servicii de asistență medico-chirurgicală de urgență, de control al traumei, de resuscitare, stabilizare și pregătire pentru evacuare;
- d) servicii de evacuare medicală cu mijloace de transport specializate sau nespecializate;
- e) servicii de asistență medicală dentară pentru afecțiuni acute;
- f) servicii de asistență medicală primară pentru afecțiuni acute, subacute și acutizări ale unor boli cronice preexistente care nu necesită evacuare și spitalizare;
- g) servicii de asistență medicală spitalicească;

Art. 965. – Comanda, controlul și integrarea serviciilor de asistență medicală operațională se realizează conform procedurilor operaționale proprii Ministerului Apărării Naționale și sunt exceptate de la accesul liber al cetățenilor în conformitate cu prevederile Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informații de interes public, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 966. – Totalitatea serviciilor de asistență medicală operațională furnizate prin formațiunile medicale de tratament și de evacuare medicală sunt finanțate din bugetul Ministerului Apărării Naționale.”

Art. II. – Actele normative menționate la art. I pct. 6 art. 957, art. 958 și art. 962 vor fi elaborate și publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

PRIM-MINISTRU

Ion - Marcel CIOLACU